KARİKATÜR YARIŞMASININ SONUÇLARI

GÜNAYDIN

ANLAT DERDİNİ, MARKO PAŞA'YA!

ANKARA'DAN B. KÂMİL S. YE:

Geçmiş olsun, Karakolda polis dayağı yiyen her yurttaş sizin gibi mizah hikâyesi yazmaya kalkışsaydı, yurttaşlarımızın en az üçte ikisi mizahçı olurdu. Dayağın insanları mizahçı değil genellikle şair yaptığı söylenir. Hatta bir ünlü şairimiz, İstanbul'an Acıbadem semtinde bir zamanlar, hafif içkili olduğundan bir gece yalpalıyarak yürüdüğü için yolunu kesen bekçi ve polislerden dayak yiyince şu beyiti yazmıştır : "İnsaf kalmamış beni âdemde-anamı ağlattılar Acıbadem'de."

Türklerden çok şair yetişmesinin nedenini polis dayağında bulanlar bile vardır. Demek ki, bir Türk Atasözü olan "Cennetten çıkma dayak" en iyi esin perisidir. Ama nedense siz, polisten dayağı yedikten sonra, şiir değil de mizah yazmışsınız.

■

ANTALYA'DAN BN.S. SORUYOR:

"Sayın Paşam,

Verdiğiniz bazı çok sert cevaplara şaşıyorum. Hangi kalemi, mürekkebi kullanıyorsunuz?"

MARKOPAŞA:

"Sayın Bayan,

Herkes Markopaşa'ya yumuşak başlı derken, size sert mi geldi? Kendimize batırdığımız çuvaldız ve yüreğimizin kanıyla yazıyoruz da belki ondandır... Mizah budur, hoşgörmenizi dileriz."

■

MANİSA'DAN ADININ SAKLI TUTULMASINI İSTEYEN BİR OKURUMUZ SORUYOR:

"Sayın Paşam,

1840'larda doğmuşsunuz, hâlâ yaşıyorsunuz. Allah gecinden versin ama, ne zaman öleceksiniz?"

MARKOPAŞA:

Amma yaptınız ha.. Daha İsmet Paşa'yla Celâl Bayar yaşıyor: Ben onlardan da yaşlı değilim ya... Siz okurların derdi oldukça ben yaşarım. Sonra derdinizi kime anlatacaksınız. Ben de olmasam?

Okurlarımızın birinci seçtikleri karikatür

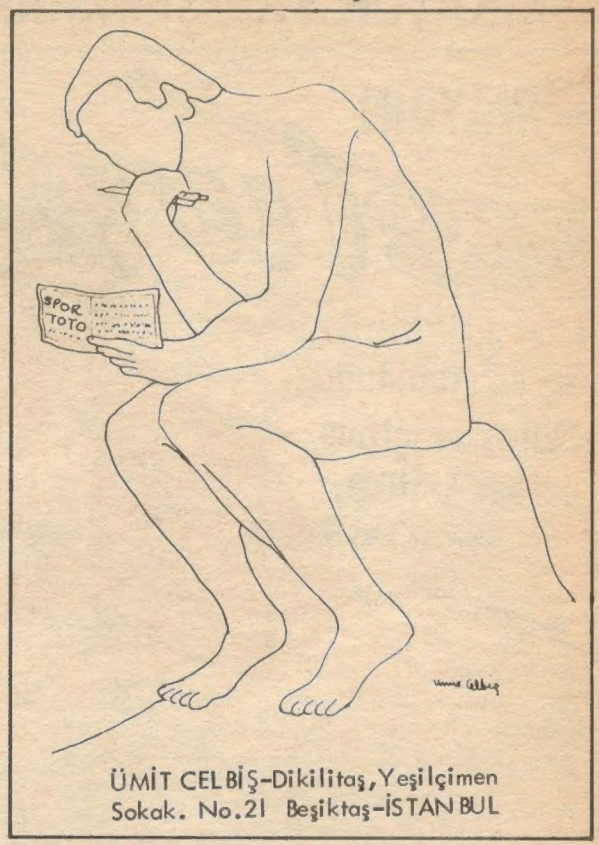

ÜMİT CELBİŞ-Dikilitaş, Yeşilçimen Sokak. No.21 Beşiktaş-İSTANBUL

Okurlarımızın ikinci seçtikleri karikatür

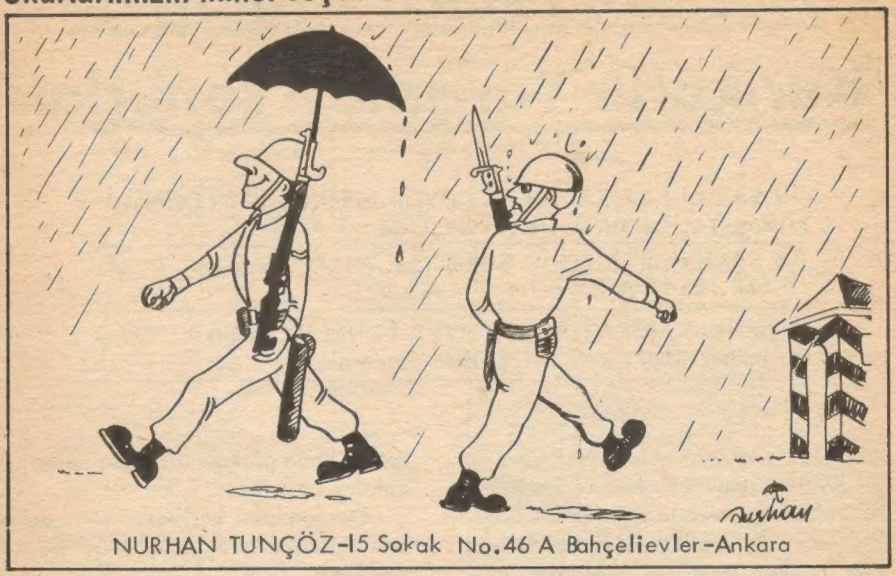

NURHAN TUNÇÖZ-15 Sokak No.46 A Bahçelievler-Ankara

Okurlarımızın üçüncü seçtikleri karikatür

ABDULLAH ORHAN-Baybağan köyü öğretmeni Bozkır -Ankara

Nasrettin Hoca Armağanı

Karikatür Yarışması sonuçları

99 SAYILI KARİKATÜR 1217 OYLA BİRİNCİ :(Ümit Celbiş:Dikilitaş, Yeşilçimen Sk. No:21 Beşiktaş - İstanbul)

45 SAYILI KARİKATÜR 586 OYLA İKİNCİ (Nurhan Tunçöz: 15 Sok. No:46 A, Bahçelievler- Ankara)

8 SAYILI KARİKATÜR 398 OYLA ÜÇÜNCÜ (Abdullah Orhan : Baybağan Köyü öğretmeni, Bozkır- Ankara)

Okurlarımızdan aldıkları oy sayısına göre onuncuya kadar karikatürleri derece alanların adlarını bildiriyoruz: 96 sayılı karikatürle Sencan Güngör, 38 sayılı karikatür ile Mehmet Kurçaloğlu, 37 sayılı karikatürle Yücel Tanyeri, 97 sayılı karikatürle Engin Yüksel, 104 sayılı karikatürle Taner Özgüç, 102 sayılı karikatürle Tamer Tanyeri, 84 sayılı karikatürle Ayhan Demirkan.

Birinciye 1000, ikinciye 750, üçüncüye 500 lira ödül gönderilmiştir. Ayrıca kendilerine birer gümüş Nasrettin Hoca plakası armağan edilecektir.

Derece alan karikatürleri seçmek için okurlarımızdan 4964 mektup geldi.

Birinciden sonraki oylar çok dağılmıştı. Yarışmaya o kadar güzel karikatürler gelmişti ki, okurlarımızın dereceleri seçmeleri gerçekten güçtü

1217 oyla birinciyi seçen bütün okurlarımıza, Aziz Nesin'in kitaplarından, mektuplarında istedikleri bir tanesi postayla gönderilecektir.

ÖNEMLİ

Gerçekten çok güzel oldukları halde, oylamada derece alamamış yarışma karikatürleri de vardır. Bu karikatürleri yapanlara mektup yazılarak Ustura'ya sürekli karikatür yapmaları rica edilecektir.

● Gecikme gibi bazı nedenler yüzünden yüz dört yarışma karikatürü arasında yayınladığımız bazı güzel karikatürler, bundan sonraki sayılarımızda yayınlanacak ve yayınlanan karikatürlere normal telif hakkı ödenecektir.

GELECEK SAYIMIZI BEKLEYİNİZ

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 2 FIKRA YARIŞMASI

Gerekli açıklamalar gelecek sayılarımızda

40'INCI SAYIMIZI BEKLEYİNİZ

ÖLÜMÜNÜN DÖRDÜNCÜ YILDÖNÜMÜNDE REFİK HALİT KARAY'DAN BİR HİKÂYE :

Gıpta ettiğim biri

Vapurda yanyana idik, ben sigaramı paketten çıkarır çıkarmaz hemen elini cebine soktu, bir kutu kibrit çıkardı ve yakarak kemali nezaket ile uzattı:

-Teşekkür ederim efendim, dedim lütfettiniz...

Bu ne nezaketli zattı. Bittabi dikkatlice yüzüne, kıyafetine baktım: Adi çehreli, bayağı elli, tıknaz, kıranta bir adamdı. Acaba tüccar, sarraf, yoksa çarşıda kuyumcu veya köylerden birinde eczacı mı idi. Öyle bir şey... Sigaramı yakmak suretiyle gösterdiği nezakete, ben de hemen sohbete girişmek suretiyle mukabele ettim:

-Galiba, dedim, Büyükadaya gidiyorsunuz?

-Evet, dedi, Tarabya'da Sümerpalas'ta idim, yerimden memnun kalmadım, oradan Tokatlıyan oteline geçtim, yine olmadı. Simdi Adaya Splendide gidiyorum. İnşallah orada rahat ederim.

-İnşallah, dedim.. İsabet etmişsiniz!

Aferin adama be.. Ben onu öyle, mutena otellerde oturup kalkacak bol paralı, tabiat sahibi birisi zannetmemiştim. İnsan kılık kıyafetten belli olmuyor vesselam... Böyle her günü için sekiz, on lira otel ve pansiyon parası verebilmek için insan bugüne bugün akar ve irat sahibi olmalı.. Bravo kıranta Ruma. Türkçeyi de bir fasih konuşuyor ki...

-Nasıl o taraflar, diye musahabeme devam ettim, Boğaziçi parlak mı?

-Eski zamanların tırnağına benzemiyor.. Sıkıldım, dar kaçtım.

-Beykoz'a teşrif edildi mi?

-Üç gün kadar orada da bulundum. Umduğum kâr çıkmadı, döndüm.

Anlaşılan muhatabım Beykoz'a şansını denemek için gitmiş, kaybetmişti.

Yahu, bu ne monden adamdı.. Hiç bir zevkten geri kalmıyordu. Ben bunları düşünürken o sözüne devam ediyordu.

-Hem beyefendi, dedi, şimdi otellerde eski rahat yok... Bir kere yemekler o yemekler değil.. İyi yağ kullananı nadir, boyuna vejetalinler, konserveler, salçalar, hep geçkin, bayat şeyler.. Aşçılar da acemi ya... Geçen gün, mesela, bir "Petit Pouleta la villa gevise" yapmışlardı, nerede eski Tokatlıyan'ın "Poulet au cocotte"i. Elimi sürmedim, bugünün aşçıları "œuf poché" yapmaktan aciz!

Muhatabım gittikçe nazarımda ehemmiyet kesbediyordu. Alafranga yemekten de ne iyi anlıyordu. Sohbet mecrasını musikiye çevirdim, bakalım bu baptaki mütalaası ne?

-Cazbant canınızı sıkmıyor mu?

-Fena halde... Fakat danslar hoşuma gidiyor, biz yaşımızı geçirdik, böyle uzaktan sarmaş dolaş kıvrananları seyrederek gönül avutuyoruz. Geçen kış Perapalasta bulundum, tedansanlar olurdu, fevkalade şeylerdi...

Hay mesut adam hay. Yazın Tarabya'da ve adada, kışın Beyoğlunda, otellerden otellere.. Bu ne rahat ömür. Galiba bekârdı da.. Sordum:

-Hayır, evlivim, fakat madamam Mısır'da.. Héliopolis otelinde..

-Mısır bu mevsimde sıcak olmaz mı?

-Bu hafta Lübnan'daki Sofer otaline gidiyor!

-Çok mükemmel.. Fakat niçin beraber bulun muyorsunuz?

-Evvelce beraber çalışırdık.. İşte öyle icap etti. Şimdi ayrı bulunuyoruz

"Beraber çalışırdık" tabiri nazarı dikkatimi celbetti. Sormak üzere idim, öteden birisi koşarak geldi, el sıkıştılar, rumca konuşmaya daldılar, susttum.

Gece otelin tarasında, mehtaba, denize ve karşıki sahillere karşı kadın erkek oturmuş, dans seyrediyor ve cazbant dinliyorduk. Canım dondurma istedi:

-Garson!

-Oriste Beyim!.

Karşıma kıranta, tıknaz beşuş bir garson geldi, durdu. Bu, o idi, vapurda gördüğüm zat..

Tevekkeli itiyat sevkiyle sigaranı yakmamış ve "Beraber çalışırdık" dememişti.. Mamafih hesabı görüp de masadan kalktığım zaman şöyle düşünüyordum:

-Ben onu en seçme yerlerde parasıyla yaşıyor zannederek haline gıpta etmiştim, meğerse mesut adam hem de üste para alarak yaşıyormuş, daha âlâ, daha rana imiş!.

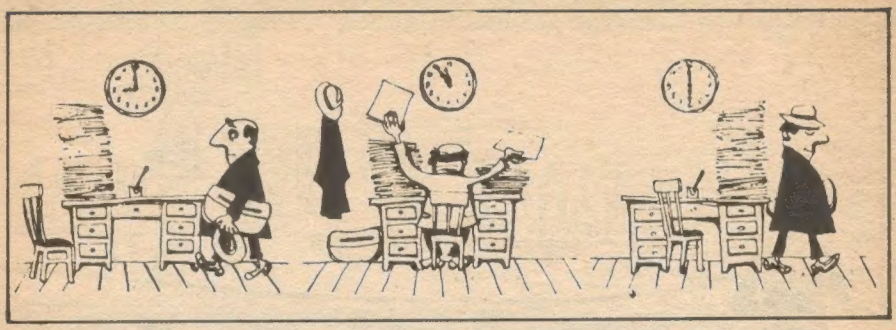

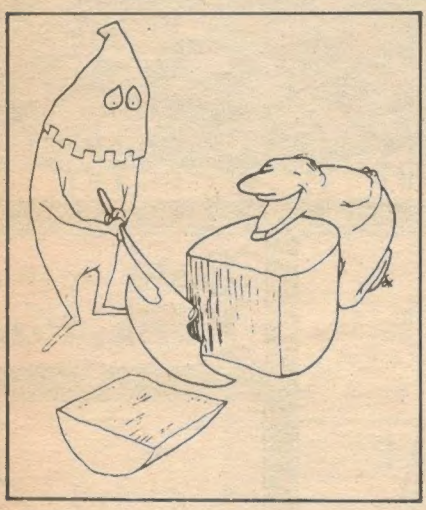

AÇMIYORUM

Yusuf Ziya Ortaç, İkdam gazetesinde fıkra yazarıyken, kendisine gelen bütün mektupları, yine o gazetede çalışan Yusuf Ziya adında meraklı bir adam açıyordu.

Bir gün kapısı vuruldu. Bir teneke yağ, bir teneke bal getirmişti bir adam. Ortaç,

-Benim değil, dedi, öbür Yusuf Ziya Bey'in olacak...

Ertesi akşam, fındık kurdu gibi civelek bir kız odasına girip,

-Galiba yanlış... dedi, benim tanıdığım Yusuf Ziya başkası...

Bunun üzerine Ortaç,

-Bak Yusuf Ziya, dedi, bana gelen mektuplarımı açıyorsun, yanlışlık diyorum. Ama ben sana diye yanlışlıkla bana gelenlere aynı şeyi yapmıyorum.

GÜZEL BEYİT

Şair Halil Nihat, yeni yaptırdığı evine Süleyman Nazif'i götürürken şiirlerinden beyitler okur, her beyitten sonra da,

-Bu beyti nasıl buldunuz? diye sorar, Nazif,

-Güzel... dermiş.

Sonunda eve gelmişler, Süleyman Nazif yeni yapılmış evi görünce,

-İşte, demiş, senin güzel beytin bu!..

Ünlü Karikatürcüler GUS

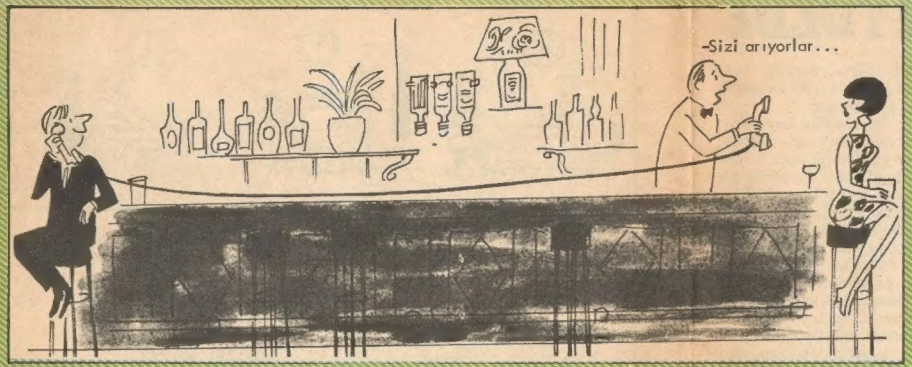

-Alfred, bu akşam bir şeyler yapacak mı-yız diye soruyor...

-Sevgilim üşüyeceksin, fanilanı giymemişsin!...

-Mersi, istemez.. Biz evliyiz de...

Ünlü avcı bir arkadaşına evini gezdiriyordu. -Şunu bir aslan avında vurmuştum.. Dedi. Misafir gülümsedi:

-Olur böyle umulmadık yanlışlar. Ben de bir gün tavşan vuruyorum diye orman korucusunu yaralamıştım.

-Yok, yok... Sen hiç değişmedin...

REFİK HALİT VE AYDEDE

Yusuf Ziya Ortaç "Bizim Yokuş" adlı kitabında Refik Halit'i şöyle anlatmaktadır:

Uzaktan sevdiğim bir yazardı Refik Halit Bey: Memleket hikâyeleri yazarı, Boz Eşek, Şeftali Bahçeleri, Yılda Bir yazarı.. Hepsi, kafamda, gönlümde birer anıttı bu hikâyelerin...

İttihat ve Terekkf '-nin İstanbul'dan sürdü -

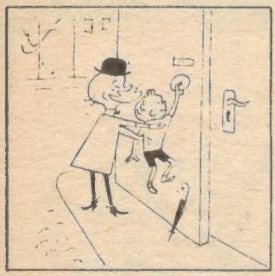

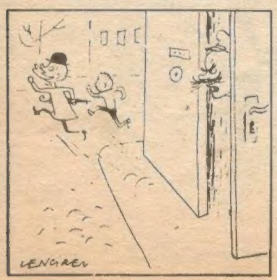

ğü Refik Halit'i,kim getirmiştir tekrar İstan - bul'a bilir misiniz?Yine İttihat ve Terakkf ' nin bir genel merkez âzası. Ziya Gökalp !

Aydede'de yazı yazmak isterdim elbet. A - ma,karşımdaki adam bir mizah ustasıydı. Kolay mıydı ona yazı beğendirmek?

Bir ayrı tarz aramalı,yeni, ayrı, onun sayfalarında olmayan bir şey yapmalıydım.

İşte, sonradan " Nikâhta Keramet"adlı bir kitapta topladığım manzum hikâyeleri, Aydede için yazmaya başlamıştım o günlerde.

...Refik Halit Bey, insana ilk tanışıklığın çekingenliğini hemen unutturan bir insandır.Rahat, tabii bir insan. Biraz tok biraz derinden gelen bir sesle,

- Oooo, buyrun, dedi: yanına girince... Kahraman'ı okudum.

Sahiden beğendi. Önce kenarına puntosunu katratını işaret etti,sonra küçük bir pusula yazdı, Aydede'nin idare müdürlüğünü yapan Ulvi Bey'den daha yazım dizgiye giderken parasını aldım: Beş lira...

Bir yazıya verilen en itibarlı paraydı bu...

...Rıza Tevfik, Fazıl Ahmet, Reşat Nuri, Ercüment Ekrem, Orhan Seyfi, Enis Behiç, Peyami Safa, Halil Nihat, Osman Cemal, Selâmi İzzet yazarları arasındaydı Aydede'nin...

İstanbul'un bayraklarla kıpkırmızı olduğu bir gün, Refik Halit'i sapsarı gördüm. Aydede'ye güzel, ışıklı bir sevinç yazısı yazmıştım. Aradan geçen birkaç yıl hafızamı yanıltmıyorsa,adı "Rengini Buldu" ydu bu yazının. Yunan bayraklarından kurtulan payıtahtın, o alev alev sevincini anlatıyordu.

Kendini tutmasa, elinde bayrak, kirpikle - rinde yaş, bahtiyar çığlıklar atarak sokağa fırlayacak, kalabalığa karışacaktı belki de..

Ama, sabah başya - zarı, Ali Kemal'in, Beyoğlu'nda berber dükkânından çıkarken, çalyaka kaçırılması, İzmit'te linç ettirilmesi yıldırmıştı onu. Gönlü bayrak bayrak sevinirken yüzünün sapsarı kesilişi bundandı..

□

KONUŞUYOR

- Nasıl, senin küçük konuşmasını öğrendi mi?

- Ah, hem de nasıl!.. Şimdi de susmasını öğretmeye çalışıyoruz.

□

REFİK HALİT KARAY (1888-1965)

Türk Mizah Edebiyatının bir yeni aşamasının usta yazarıdır. 22 Ocak 1922 de çıkarmaya başladığı ve 90 sayı sürdürebildiği "Aydede" adlı mizah dergisi, mizah edebiyatımızda yeni bir evre ve büyük bir aşamadır.

Okumakta olduğu Galatasaray Sultanisi'nden (Lisesinden) Hukuk Mektebine geçti. Bir yandan da Maliye Nezaretinde kâtip oldu. Meşrutiyet ilân edilince okulu ve kâtipliği bırakarak gazeteciliğe başladı. "Fecr-i Atî" cilere katıldı. Ünlü mizah dergisi Kalem'e Kirpi takma adıyla mizah yazdı. Her değerli mizahçının uğradığı belâlar, onun da başına geldi. Muhalif partiden olmadığı halde yazılarıyla muhalif olduğu için İttihat ve Terakki Hükümeti Refik Halit'i Sinop'a sürdü. Sürgün yerleri değiştirilerek Çorum'a, Ankara'ya, Bilecik'e gönderildi. Dönüşünde Robert Kollej'de bir süre Türkçe öğretmenliği yaptı. Yeni iktidar Hürriyet ve İtilaf Fırkasının Genel Merkezine üye olduktan sonra Posta-Telgraf Genel Müdürlüğüne atandı. Aydede'yi yayınlamaya başladı. Bu dergide Kurtuluş Savaşına karşı yazılarından ve davranışlarından ötürü "Yüzellilikler" listesine sokulup yurt dışına çıkarıldı (9 Kasım 1922) On beş yıl Halep ve Beyrut'ta sürgün yaşadıktan sonra af kanunundan yararlanarak (TMZ 1938) yurda döndü. Aydede'yi yeniden çıkardıysa da (1948-49) yeni bir düzeye gelmiş olan mizaha ayak uyduramayan ikinci Aydede (125 sayı) başarılı olamadı. 1965 de öldü.

TAKLİT

Kadın kocasına :

-Oğlanın haline gör de utan!..

diye bağırdı. Daha bu yaşta sigara içmeğe özeniyor ve herhalde beni taklit etmiyor...

Adam kızdı ve :

-Ya kız?...diye söylendi. O da geçen gün balkonda komşunun oğlu Yalçınla şapur şupur öpüşüyordu. Herhalde o da beni taklit etmiyor.

AMERİKA'NIN CUMHURBAŞKANLARI

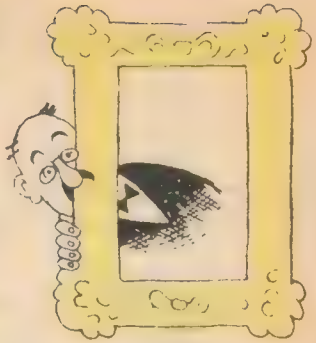

KUDUZ OLURSA

Amerika'nın ünlü cumhurbaşkanlarından Lincoln, bir gün arkadaşlarıyla kuduz hastalığı konusunda konuşurken, biri Lincoln'e sordu:

-Kuduza yakalanacak olursanız ne yaparsınız?

Lincoln,

-İlk önce bir kâğıt, kalem isterim... dedi.

-Vasiyetinizi yazmak için mi?

-Hayır... Isıracağım politikacıların listesini yazmak için...

*

KİRALAYINIZ!

Amerika iç savaşı sırasında Başkan Lincoln'ün durumu zorlaşmıştı. Kuzeylilerin iyi eğitilmiş askerleri ve usta komutanları yoktu. General George Mclellan iyi bir generaldi. Ama çok geç karar verebiliyordu. Çok ince eleyip sık dokuyor. Saldırıya geçmeden önce günlerce ileri geri düşünüyordu. Bu yüzden, Lincoln'e savaşın kaybedileceğinden yakınanlar gittikçe artmıştı. En sonunda Lincoln, general Mclellan'a şöyle yazar:

"Dostum Mclellan.

Orduyu ikendiniz kullanmak istemiyorsanız, lütfen bir zaman için bana kiralayınız.

Saygılarımla,

A. Lincoln"

*

KİMİN BACAĞI?

Ailesinden pek çoğu felç olup öldüğü için, Amerikan Cumhurbaşkanlarından Jackson da, felç olacağından korkuyordu. Eşi ölüp yalnız kalınca morali de bozulmuştu. Bir gün, kalabalık konuklarından bir genç kızla satranç oynarken yine endişe-

SABREDİN

Hekim,

-Yanlış teşhis koymuşlar, dedi

-Sinirlenen kadın,

-Sizinkinin doğru olduğu nerden belli? deyince hekim,

-Biraz sabredin, dedi, ölünce anlarsınız teşhisimin ne kadar doğru olduğunu...

Rahatsız olmayın

İngiltere'nin İkinci Dünya Savaşındaki ünlü Başbakanı Winston Churchill'in liberallerden ayrılıp muhafazakâr partiye girdiği günler - de, evindeki davetlilerden bir genç kadın,

-Yalnız iki şeyinizi beğenmiyorum... Dedi.

-Nedir onlar?

-Biri siyasetiniz, biri de bıyıklarınız...

Churchill,

-Boşuna rahatsız olmayın, dedi, nasıl olsa ikisi de uzağınızda, dokunamazsınız...

lenip masanın altındaki sağ bacağını yokladı. Birden bozuldu, rengi uçtu, bitkin bir sesle,

-İşte, dedi, sonunda sağ bacağım felç oldu.

-Nerden anladınız? diye sordular.

-On dakikadır sağ bacağımı çimdikliyorum, hiç acı duyduğum yok..

Jackson'la satranç oynayan genç kız,

-Affedersiniz ama, dedi, demin - den beri benim bacağımı mıncıklıyordunuz...

*

GÖZ KAPAKLARI

İnsaniyetçiliğiyle tanınmış, Amerika'nın Cumhurbaşkanlarından Wilson, sık sık şu olayı anlatırmış:

Üniversitedeyken birtakım profesörler, öğrencileri aşırı bir denetim ve gözetim altına almışlardı. Bir gün bu profesörler, davranışlarını beğenmedikleri bir öğrenci için sıkı bir tartışmaya girmişlerdi. Öğrencinin cezalandırılmasını isteyen bir profesör,

-Her kötü şeyi göreceğiz, Tanrı bize bir çift gözü boşuna vermemiştir! diyordu.

İyi yürekli bir profesör de ona şu cevabı vermişti.

-Çok doğru, Tanrı bize bir çift göz verdi ama, göz kapakları da verdi....

ÖLMEMELİYDİN!

Mezarın başındaki adam,

-Ah, sen ölmemeliydin. Nasıl oldu da öldün.. diye inleyip ağlayıp, ah vah ediyordu.

Adama acıyan mezarlık bekçisi,

-Yakın akrabanız mıydı? Diye sordu.

Adam,

-Yok canım, dedi karımın benden önceki kocası..

■

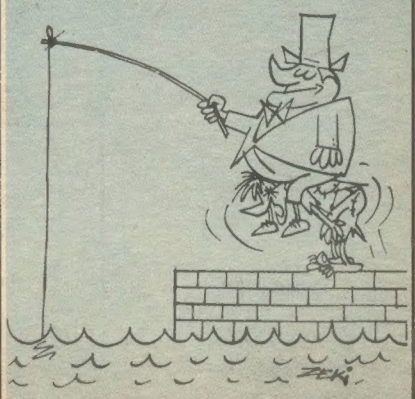

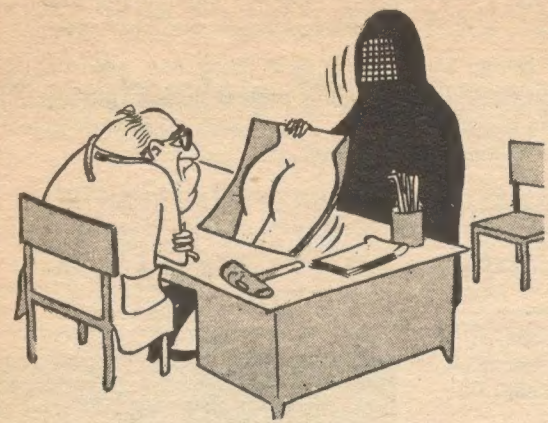

- Kocam soyunmama müsaade etmiyor da, muayene etmeniz için ağrıyan yerimin resmini getirdim .

BAKANLAR

Genç kız annesine yakındı :

-Bir daha anne-annemle sokağa çıkarsam iki olsun.

-Neden kız?

-Herkes bacakları-ma bakıyormuş da,yerin dibine geçiyormuş da,falan da filân...

-Peki,ya nerene bakıyorlar?

-Nereme bakacaklar anneciğim?... Tabi mini eteklerime...

NEDEN?

-Oğlum,büfede iki elma vardı,neden bir tane kalmış...

-Karanlıkta öbürü-nü göremem işim anne!

*

ALIŞKANLIK

Adam,harika köpeğini film yapımcısının odasına götürdü.Harika köpek,önce Şekspir piyeslerinden parçalar okudu, sonra ünlü operalardan aryalar söyledi.

Film yapımcısı,

-İyi,iyi..dedi,şimdi de açsın da bacaklarını görelim.

*

O SİGORTALI

Çocuk,plajda güneş banyosu yapan annesine,

-Denize giriyorum anne! Dedi.

Kadın,

-Olmaz,dedi,çok akıntı var.

-Ama babam yüzüyor.

-Onun hayat sigortası var.

*

KUŞKU

Herkesin yaka silktiği öyle kötü bir adam -

AZİZ PEKÜN'DEN taşlama

Nasrettin Hoca'nın hemşerisi Aziz Perkün, Akşehir' de hekimlik yapmaktadır. Yergileri ve taşlamaları dillerde dolaşan Aziz Perkün'ün bir taslamasını sunuyoruz.

MÜNACAT (TANRIYA YAKARMA)

1

Eskiden riyaya vermezdin değer
Ben senimünezzeh anırdım, meğer
Pehpehe olmuşsun sen de başeğer...
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

2

Korkuyla anardık adını bile !.
Yüreğe girmezdi en küçük hiyle!.
Ne vardı da kendini düşürdün dile !
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

3

Kuran'ın okunur radyoda, barda
Ezan'ın inliyor gûş-i ağyarda !
Sonunda olduk mu hep bir ayarda !
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

4

Baloda, kokteylde, koroda, cazda
Hep seni anarlar cümbüşte, sazda...
Düğün dernek mi var yoksa Hicaz'da
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

5

Camide ibadet sana bir yoldu !
Şimdiyse oralar müraî doldu!.
Haydi biz kanalım, ya sana n'oldu?
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

6

Şu sana sırnaşan suratlara bak,
Ne kadar kirliyse o kadar korkak !.
En azından yemiştir her biri bin hak!
Ulular ulusu, ey yüce Tanrı !

7

Bilmem ki Mevlid'in kutsiyeti ne?
Geveler dururlar oy niyetine
Yarar mı ruhların sükûnetine?
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

8

Süleyman Çelebi bilse öğmezdi !.
Muhammed, nâehil dillerde gezdi !
Kulların o hımhım seslerdenbezdi.
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

9

N'olur, şu riyakâr kafalara vur !.
Üflet İsrâfil'e zamansız bir sûr...
Mahşere bırakma, yetişir, sustur !.
Ulular Ulusu, hey yüce Tanrı !

10

Gönüller gönlünce ansın adını,
Yetiştir o sonsuz adl dâdini !.
Görelim ölmeden, ko imdâdını !.
Ulular ulusu, hey yüce Tanrım !.

---

dı ki, öldüğü zaman kimse tabutunun başında konuşmak istemeyince, ailesi parayla hatip tutmuştu. Hatip, tabutun başında,

-Ey soylu insan. Ey büyük ruh! Sen sonsuzluk gerçekler ve aydınlıklar ülkesine kanat açmış uçup giderken, sana seslenıyor ve diyoruz ki...

Deyince ölen adamın karısı, yanındaki oğluna,

-Aman, dedi, kuşkulanmaya başladım, git bak yoksa tabutun içindeki baban değil mi?